

Els moviments migratoris: un repte per als drets humans

Amb l'anhel d'erradicar la pobresa, protegir el planeta, assegurar la prosperitat de totes les persones i regions i garantir la igualtat d'oportunitats i els drets humans en tots els indrets del món, els estats han subscrit nombroses obligacions a escala internacional, incloent-hi els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides.

Malgrat això, i en una clara manifestació dels reptes globals que avui reclamen ser abordats des d'un compromís humanista i un consens col·lectiu, continuen produint-se situacions diametralment oposades a la dignitat inherent a l'ésser humà, com les que estan patint actualment els milers de migrants que estan atrapats entre les fronteres de Polònia i Bielorússia. Es tracta de persones que, fugint de països de l'Orient Mitjà i de l'Àfrica Oriental, intenten arribar a Europa a la recerca d'una oportunitat –principalment a Alemanya, França o Àustria– arriscant la seva vida i la seva integritat en improvisats campaments per resguardar-se de la intempèrie i de les gèlides temperatures.

Hi ha moltes famílies amb nens i nenes a qui es nega l'asil i que estan en una situació d'incertesa a l'espera del que decideixin les autoritats dels dos països, que intercanvien acusacions sobre les veritables intencions darrere el fet que el govern de Minsk hagi propiciat i dirigit els fluxos migratoris de iemenites, afganesos, libanesos, congolesos i etiops cap a les fronteres de Polònia. De fet, des d'Europa i l'OTAN es parla d'un "atac híbrid" d'Aleksandr Lukaixenko –president de Bielorússia des de l'any 1994– en resposta a les sancions i a les crítiques rebudes per les repressions i les persecucions als dissidents i als líders de

M. EUGÈNIA GAY ROSELL

DEGANA DEL COL·LEGI DE
L'ADVOCACIA DE BARCELONA

l'oposició, en què s'han vist afectats drets tan fonamentals com el de la llibertat d'expressió o els de reunió i manifestació.

Així mateix, s'ha considerat que la postura de Bielorússia respecte als moviments migratoris descansa en una qüestió d'estratègia política per obtenir concessions atesa la seva situació geogràfica entre dues de les regions més importants i influents del planeta: Europa i Rússia. Certament, no és la primera vegada que els governs utilitzen els fluxos migratoris com a armes llançables en funció dels seus interessos geopolítics, com l'episodi que es va produir al maig en la frontera entre Espanya i el Marroc.

Amb aquests moviments geoestratègics de dubtosa (o nul·la) legitimitat es busca desestabilitzar un determinat estat o regió, les estructures assistencials del qual es veuen desbordades i incapaces de brindar una resposta adequada que assegurí la dignitat i els drets més bàsics de les veritables víctimes, que són les persones que busquen refugiar-se

L'episodi de Bielorússia no és el primer en què els governs utilitzen els fluxos migratoris en funció dels seus interessos geopolítics

de l'horror demanant la protecció d'un país estranger.

A més, durant la seva travessia moltes persones migrants es converteixen en objectius dels corruptes i del crim organitzat, que s'aprofiten de la seva vulnerabilitat i desesperació i exigeixen preus del tot abusius per obtenir un visat humanitari o un transport per viatjar. De vegades, són fins i tot extorsionades i explotades de les pitjors formes possibles pels traficants d'éssers humans. Aquest és el risc a què s'enfronten les més de 35.000 persones provinents de països de Centreamèrica i del Carib que des del gener d'aquest any són a la ciutat mexicana de Tapachula buscant asil o amb el propòsit d'arribar als Estats Units. La situació de Mèxic respecte als moviments migratoris resulta paradoxal, perquè al nord, a la frontera amb els EUA, molts hispanoamericans miren d'arribar al país veí; mentre que al sud, en el llinar amb Guatemala, molts haitians, hondurenys, cubans i salvadorencs intenten esquivar les patrulles frontereres mexicanes.

Els moviments migratoris també els han instrumentalitzat alguns líders i dirigents en diversos països –i a alguns, fins i tot, els han permès obtenir representació parlamentària– com a element per agitar les masses a través de la por i d'una suposada inseguretat que es canalitza en un perillós i alarmant discurs de l'odi. Però, certament, el tractament que hem de procurar donar, tant individualment com des del punt de vista polític i social, a aquest fenomen planetari ha d'estar guiat per la convicció que l'expressant Nelson Mandela va expressar amb aquestes sentides paraules: "Negar a les persones els seus drets humans és posar en qüestió la seva pròpia humanitat".

M. Eugènia Gay

+ SEGUEIX-ME

08/12/2021

Els moviments migratoris: un repte per als drets humans

🕒 3 min

2 🗨️ 📌 🔗

El camp de refugiats improvisat a Loon Beach, el 26 de novembre, l'endemà que 27 migrants morissin intentant travessar el canal de la Mànega. JOHANNA GERON / REUTERS

Amb l'anhel d'erradicar la pobresa, protegir el planeta, assegurar la prosperitat de totes les persones i regions i garantir la igualtat d'oportunitats i els drets humans en tots els indrets del món, els estats han subscrit nombroses obligacions a escala internacional, incloent-hi els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides.

Malgrat això, i en una clara manifestació dels reptes globals que avui

reclamen ser abordats des d'un compromís humanista i un consens col·lectiu, continuen produint-se situacions diametralment oposades a la dignitat inherent a l'ésser humà, com les que estan patint actualment els milers de migrants que estan atrapats entre les fronteres de Polònia i Bielorússia. Es tracta de persones que, fugint de països de l'Orient Mitjà i de l'Àfrica Oriental, intenten arribar a Europa a la recerca d'una oportunitat –principalment a Alemanya, França o Àustria– arriscant la seva vida i la seva integritat en improvisats campaments per resguardar-se de la intempèrie i de les gèlides temperatures.

L'episodi de Bielorússia no és el primer en què els governs utilitzen els fluxos migratoris en funció dels seus interessos geopolítics

Hi ha moltes famílies amb nens i nenes a qui es nega l'asil i que estan en una situació d'incertesa a l'espera del que decideixin les autoritats dels dos països, que intercanvien acusacions sobre les veritables intencions darrere el fet que el govern de Minsk hagi propiciat i dirigit els fluxos migratoris de iemenites, afganesos, libanesos, congolesos i etiòps cap a les fronteres de Polònia. De fet, des d'Europa i l'OTAN es parla d'un "atac híbrid" d'Aleksandr Lukaixenko –president de Bielorússia des de l'any 1994– en resposta a les sancions i a les crítiques rebudes per les repressions i les persecucions als dissidents i als líders de l'oposició, en què s'han vist afectats drets tan fonamentals com el de la llibertat d'expressió o els de reunió i manifestació.

Així mateix, s'ha considerat que la postura de Bielorússia respecte als moviments migratoris descansa en una qüestió d'estratègia política per obtenir concessions atesa la seva situació geogràfica entre dues de les regions més importants i influents del planeta: Europa i Rússia. Certament, no és la primera vegada que els governs utilitzen els fluxos migratoris com a armes llancívoles en funció dels seus interessos geopolítics, com l'episodi que es va produir al maig en la frontera entre Espanya i el Marroc.

Amb aquests moviments geoestratègics de dubtosa (o nul·la) legitimitat es busca desestabilitzar un determinat estat o regió, les estructures assistencials dels quals es veuen desbordades i incapaces de brindar una resposta adequada que asseguri la dignitat i els drets més bàsics de les veritables víctimes, que són les persones que busquen refugiar-se de l'horror demanant la protecció d'un país estranger.

La situació de Mèxic respecte als moviments migratoris resulta paradoxal

A més, durant la seva travessia moltes persones migrants es converteixen en objectius dels corruptes i del crim organitzat, que s'aprofiten de la seva vulnerabilitat i desesperació i exigeixen preus del tot abusius per obtenir un visat humanitari o un transport per viatjar. De vegades, són fins i tot extorsionades i explotades de les pitjors formes possibles pels traficants d'éssers humans. Aquest és el risc a què s'enfronten les més de 35.000 persones provinents de països de Centreamèrica i del Carib, que des del gener d'aquest any són a la ciutat mexicana de Tapachula buscant asil o amb el propòsit d'arribar als Estats Units. La situació de Mèxic respecte als moviments migratoris resulta paradoxal, perquè al nord, a la frontera amb els EUA, molts hispanoamericans miren d'arribar al país veí; mentre que al sud, en el llinyar amb Guatemala, molts haitians, hondurenys, cubans i salvadorencs intenten esquivar les patrulles frontereres mexicanes.

Els moviments migratoris també els han instrumentalitzat alguns líders i dirigents en diversos països –i a alguns, fins i tot, els han permès obtenir representació parlamentària– com a element per agitar les masses a través de la por i d'una suposada inseguretat que es canalitza en un perillós i alarmant discurs de l'odi. Però, certament, el tractament que hem de procurar donar, tant individualment com des

tractament que hem de procurar donar, tant individualment com des del punt de vista polític i social, a aquest fenomen planetari ha d'estar guiat per la convicció que l'expresident Nelson Mandela va expressar amb aquestes sentides paraules: "Negar a les persones els seus drets humans és posar en qüestió la seva pròpia humanitat".

M. Eugènia Gay és degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona